

baner vejen for en frugtbar dialog mellem politikere og erhvervsfolk.

Lad mig slutte af med det, som to andre ordførere har nævnt, coastertrafikken eller det, som jeg på dansk kalder havets husmænd. Også fra CD's side skal det lyde i dag, at vi meget gerne vil være med til at tage et initiativ eller i hvert tilfælde imødekomme denne branche med dens økonomiske trængsler.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Må jeg for det første sige samtlige ordførere tak for en, synes jeg, meget god og konstruktiv debat, der naturligvis afspejler de forskelligheder, der er, men ikke mere, end at jeg virkelig synes, at det har været en debat, der bandt mere sammen, end den egentlig skilte.

Der er forskellige vurderinger af den offentlige sektors rolle i det her og af profit, ikkeprofit, vækst, ikkevækst osv., men alt i alt synes jeg, at debatten i dag afspejler, at Folketinget har en stor interesse i erhvervspolitikken, at den også samler mere, end den spreder, og at der reelt set er en bred opbakning bag en lang række af de initiativer, som jo ikke for første gang lægges frem i denne erhvervsreddegørelse, men som nu har karakteriseret de udspil, regeringen er kommet med i de sidste 3 års tid.

Det er også en svær debat, må jeg erkende, for så med det samme at begive mig ind i et af de der, synes jeg nok, sådan lidt sure opstød, der kom – det var den konservative ordfører, der sluttede af med en svada – om, at reddegørelsen var overfladisk og gik uden om de reelle problemer. Det mener jeg ikke er rimeligt; jeg mener, at det er en helt uretfærdig bedømmelse.

Men debatten er som sagt svær, for man står med en reddegørelse på 464 sider, som skal koges ned til 14 sider, og så må man jo prioritere: Skal man bruge de 14 sider ved at bruge én side på hvert kapitel og skrive, at i kapitel 1 står der noget om sådan og sådan og sådan, og det er meget vigtigt, for sådan og sådan og sådan. Kapitel 2 indeholder et synspunkt om sådan og sådan, og det er også meget, meget vigtigt, for sådan og sådan og sådan. Det bliver det i hvert fald hverken morsommere eller mere spændende af, og selvfølgelig ville det jo kræve – og det har også tydeligt vist sig at være tilfældet – at ordførerne havde baggrundsviden fra selve den store reddegørelse.

Men den er svær at få skrevet ned, og man kan vælge forskellige strategier. Det er da muligt, at jeg har valgt den forkerte, men jeg er i

hvert fald ansvarlig for, at vi har forsøgt at trække lange linjer op, og så er der noget, som ikke kommer med, uanset hvor vigtigt det er.

Der er mange ting, der ikke stod på de her 14 sider. Der stod såmænd heller ikke noget om lukkeloven, bovporte, medicinalindustrien eller meget andet godt. Det betyder jo ikke, at det ikke er dagligdags lovgivning, der er vigtig, eller at det er andre ressourceområder, der er vigtige.

Vi har nu forsøgt – det er også lidt svar til hr. Frank Aaen – at gå systematisk til værks med disse ressourceanalyser. Jeg er helt enig i, at det var et utrolig værdifuldt værktøj. De otte ressourceanalyser indeholdt ikke mindre end 232 forslag, mere generelt politiske, men også konkrete og ikke mindst inden for de områder, hr. Frank Aaen nævnte: viden, forskning, samarbejde offentlig/privat osv.

Jeg kan så lige som en indledning bare sige til det, at af disse 232 er der i alt gennemført 97, 35 er delvis gennemført, 43 behandles stadig, og så er der altså 51, der er afvist af forskellige grunde.

Det kan vi jo komme tilbage til en anden gang, men jeg vil gerne understrege, at de ressourceanalyser danner baggrund for et enormt arbejde, der pågår hele tiden på de berørte områder, og det er jo store områder, vi snakker om. Man vil måske ikke se det konkret på lovprogrammet hele tiden, men man vil kunne se f.eks. på finansloven, hvor der står nye forskningsinitiativer, ikke nødvendigvis på Erhvervsministeriets område, men på Forskningsministeriets eller Sundhedsministeriets eller Socialministeriets, alt sammen noget, der udspringer af efterarbejdet med ressourceanalyserne.

Men det kunne være spændende at gøre status på et tidspunkt, og det gør jeg meget gerne over for Erhvervsudvalget, for jeg er helt enig i betragtningen om, at de giver et godt værktøj, og da vi fik det værktøj, besluttede vi netop, at det ikke skulle ind på hylden som alle de andre rapporter. Et for et skulle forslagene gennemarbejdes og de bedste pilles ud og noget selvfølgelig kasseres, fordi vi så ikke syntes, det var godt eller reelt nok, eller hvad vi nu kunne finde på; men det skulle gennemarbejdes, og det kan jeg forsikre for at det bliver.

Samarbejdet med den offentlige sektor, offentlig/privat samspil og alt det her er jo notorisk noget, der giver forskellige mere eller mindre ideologiske overtoner og undertoner.